

Назва суду _____
індекс адреса суду _____

Заявник:

_____ ПІБ
місце реєстрації та проживання
індекс _____, адреса _____
РНОКПП _____
тел. _____
електронна пошта _____

Заінтересована особа:

Служба у справах дітей _____
Адреса _____
код ЄДРПОУ _____
тел. _____
електронна пошта: _____

Заява

про встановлення факту самостійного виховання дітей до вісімнадцяти років

02 червня 1999 року між мною _____ (ПІБ) та _____ ПІБ (РНОКПП _____) зареєстровано шлюб, про що у _____ складено відповідний актовий запис № _____. (копія Свідоцтва про шлюб додається).

03.04. 2008 року у шлюбі народилась донька – _____ (ПІБ) (копія Свідоцтва про народження додається).

29.07. 2010 року у шлюбі народився син – _____ (ПІБ) (копія Свідоцтва про народження додається).

З червня 2018 року між мною та _____ (ПІБ). шлюбні стосунки припинилися, а 16.05.2022 року на підставі рішення _____ районного суду _____ області, шлюб між нами розірвано (копія рішення суду додається).

В липні місяці 2008 року мати дітей - _____ (ПІБ) виїхала із України до _____ та наданий час перебуває там.

Відтак з липня місяця 2008 року та по даний час я з дітьми проживаю за адресою _____ в належних умовах для їх спільного проживання та повністю утримую дітей, та опікуюсь їх інтересами та потребами, особисто займаюся вихованням дітей, слідкую за розвитком та їх здоров'ям без участі матері.

Про те, що я маю на утриманні своїх власних неповнолітніх дітей підтверджується довідкою Виконавчого комітету _____ селищної ради _____ району _____ області від 17.07. 2024 року (копія довідки – додається).

Отже, з огляду наведеного, виникла ситуація, коли необхідно встановити факт, що має юридичне значення, а саме встановити, що я, _____ (ПІБ) самостійно виховую дітей. Даний факт необхідно встановити для оформлення документів для соціальної допомоги на дітей, які виховується тільки мною, а також для реалізації моїх прав передбачених законодавством як особи, яка самостійно виховує дитину, зокрема, але не виключно, прав передбачених ст.23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» і для можливості перетину кордону в разі необхідності.

Відповідно до ч. 1 ст. 293 Цивільного процесуального кодексу України - окреме провадження - це вид неспорного цивільного судочинства, в порядку якого розглядаються цивільні справи про підтвердження наявності або відсутності юридичних фактів, що мають значення для охорони прав, свобод та інтересів особи або створення умов здійснення нею

особистих немайнових чи майнових прав або підтвердження наявності чи відсутності неоспорюваних прав.

Згідно з пунктом 5 частини другої статті 293 ЦПК України суд розглядає в порядку окремого провадження справи про встановлення фактів, що мають юридичне значення.

Відповідно частини другої статті 315 ЦПК України у судовому порядку можуть бути встановлені також інші факти, від яких залежить виникнення, зміна або припинення особистих чи майнових прав фізичних осіб, якщо законом не визначено іншого порядку їх встановлення.

Відповідно до роз'яснень Постанови Пленуму Верховного суду України № 5 від 31.03.1995 р. «Про судову практику у справах про встановлення фактів, що мають юридичне значення» судам роз'яснено, що в порядку окремого провадження розглядаються справи про встановлення фактів, якщо згідно з законом такі факти породжують юридичні наслідки, тобто від них залежить виникнення, зміна або припинення особистих чи майнових прав громадян.

Касаційний цивільний суд у складі Верховного Суду у справі № 363/214/17-ц від 22.08.2018 р. прийшов до висновку, що перелік юридичних фактів, які підлягають встановленню в судовому порядку є невичерпним і у судовому порядку можуть бути встановлені факти, від яких залежить виникнення, зміна чи припинення особистих чи майнових прав фізичних осіб, якщо законом не визначено іншого порядку їх встановлення. Наведеними у цій заяві обставинами підтверджують, що факт, який просить встановити заявник є юридичним, оскільки від його встановлення залежить виникнення особистих прав заявника та можливість безперешкодної реалізації його особистих прав. Встановлення факту перебування малолітніх та неповнолітніх дітей на самостійному вихованні і догляді заявника потрібно з метою захисту прав та інтересів дітей та прав заявника як батька.

Чинним законодавством не передбачений інший порядок його встановлення, він не пов'язаний з вирішенням спору про право та встановлення його іншим шляхом неможливе.

Іншого позасудового порядку встановлення даного факту, передбаченого законом, немає.

Європейський суд з прав людини, практика якого відповідно до частини четвертої статті 10 ЦПК України та статті 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» застосовується судами як джерело права, зауважує, що оцінка загальної пропорційності будь-якого вжитого заходу, що може спричинити розрив сімейних зв'язків, вимагатиме від судів ретельної оцінки низки факторів та залежно від обставин відповідної справи вони можуть відрізнитися. Проте необхідно пам'ятати, що основні інтереси дитини є надзвичайно важливими. При визначенні основних інтересів дитини у кожному конкретному випадку необхідно враховувати дві умови: по-перше, у найкращих інтересах дитини буде збереження її зв'язків із сім'єю, крім випадків, коли сім'я виявляється особливо непридатною або явно неблагополучною; по-друге, у якнайкращих інтересах дитини буде забезпечення її розвитку у безпечному, спокійному та стійкому середовищі, що не є неблагополучним (рішення "MAMCHUR v. UKRAINE").

Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканості покладаються на Збройні Сили України. (ст. 17 Конституції України).

Збройні Сили України це військове формування, на яке відповідно до Конституції України покладаються оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканості. (ст. 1 ЗУ «Про Збройні Сили України»).

Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є конституційним обов'язком громадян України. (ст. 1 ЗУ «Про військовий обов'язок і військову службу»).

Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України в Україні із 24 лютого 2022 року введено воєнний стан, який на даний час продовжений.